

Вікторова Вікторія
Здобувач вищої освіти ОС «Бакалавр»
спеціальності «Менеджмент»
Науковий керівник: **Бочарова Н.О.**,
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,
Таврійський державний агротехнологічний
університет ім. Д. Моторного,
м. Мелітополь

ТАЛАНТ КЕРІВНИКА-ВІЗІОНЕРА: ВМІННЯ БАЧИТИ МАЙБУТНЄ

Актуальність проблеми обумовлена тим, що візіонерський стиль управління вважається необхідною умовою стратегічних змін. Це пов'язано з тим, що керівник-візіонер не просто задає стратегічний напрямок, а обґрунтовує, чому зміни необхідні, і надихає людей до їх сприйняття. Виходячи з цього, як в теорії, так і на практиці візіонерство необхідно розглядати як необхідну лідерську компетенцію.

Метою статті є формування понятійного апарату щодо терміну «візіонерство», визначення основних особливостей керівника-візіонера та обґрунтування порад для використання відповідного стилю керівництва.

Серед зарубіжних науковців, які вивчали таке явище як візіонерство та присвятили його дослідженню достатньо уваги у своїх працях, слід виділити Мартіна Рівза, Хаанеса Кнута та Пітера Сенге [2,3].

Не так давно, поняття «візіонерство» асоціювалось з особистостями, які володіли містичною чутливістю до навколишнього світу та були здатні передбачати майбутнє (наприклад, Нострадамус). Однак зараз у XXI столітті – віці бізнес-технологій, цей термін розглядається без містичного трактування. Візіонер (провидець) – це людина, яка має успішний бізнес не тільки завдяки власним навичкам і знанням, але і завдяки передчуттю. Його не можна назвати містичним, але і пояснити у фізичному сенсі неможливо. Успіх цієї людини – сукупність знань, досвіду та інтуїції [2].

На перший погляд може здатися, що такі люди досить небезпечні для

сучасного бізнес-суспільства, однак вони зустрічаються досить рідко. Гарний приклад візюнера – Ейнар Стефферуд. Він став ключовою людиною у створенні Інтернету. Завдяки його уявленням та вмінню «заглядати у майбутнє» ми можемо оплачувати товар через Інтернет або користуватись мобільним зв'язком. В цьому ж сенсі так само вражають винаходи Ілона Маска, здається, що він дійсно заглядає у майбутнє.

У сфері фінансів та інвестицій також можна згадати про Уоррена Баффета, Ендрю Карнегі, Майкла Мілкена. Успіх цих діячів – це доказ існування візюнерів, і це не містика або магія, а частина тієї реальності, яка нас оточує [1].

Основними характерними рисами керівників-візюнерів є наступні:

- Далекоглядність: бачення того, до чого все йде; передбачення майбутнього як наслідок реалізації власного бачення.
- Детальне бачення: здатність поділяти ціле на частини, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки.
- Бачення можливостей: робота з мінімальною кількістю ресурсів.
- Вміння поєднувати непоєднуване, ідейність.

Окрім зазначених особливостей менеджери-візюнери володіють іншими характеристиками: чітко описують поставлену мету, щоб мотивувати і надихати своїх підлеглих, а методи досягнення даної мети відходять на другий план. Ці лідери у всьому шукають джерело нової інформації або нові перспективи та можливості для експериментів, ризику і творчості.

Такий лідер підштовхує людей до спільного бачення, до концентрації на поставлених цілях. Візюнери, як правило, володіють харизмою та ентузіазмом – це прагматичний мрійник. Цей стиль керівництва – візюнерський – найкраще підходить, коли потрібно знайти новий напрям руху, коли підприємство переживає операційні зміни. Візюнер може «почути», коли саме слід впроваджувати ту, чи іншу стратегію [3].

Однак, слід зауважити, що візюнерський стиль керівництва неефективний, якщо менеджери середньої ланки не поділяють стратегічного бачення топ-менеджменту. Візюнерство важливо не тільки для вищого керівництва, але і

для менеджерів середньої та нижчої ланки. Їх здатність надихати підлеглих і забезпечувати узгоджену роботу команди (тобто загальне розуміння і прагнення реалізувати стратегію компанії) – ключова передумова успішного здійснення стратегічних планів [2].

Отже, візіонерський стиль керівництва та самих візіонерів слід визнати у теорії менеджменту на рівні з іншими стилями та абстрагуватись від фантастичних передумов їх появи. Керівники-візіонери – це не щасливці і не ті, кому поталанило опинитися у потрібному місці та у потрібний час. Це професіонали, які на основі власних знань прогнозують зміни та вправно ними користуються. До того ж, візіонерський стиль не є вродженим явищем. Навіть людина, яка раніше не знала про його існування, може власноруч розвивати якості та використовувати цей стиль. У такому разі доцільно запропонувати наступні поради при виборі даної стратегії:

1. Необхідно зрозуміти, що час відіграє вирішальну роль. Треба вигідно використовувати кожен проміжок часу.
2. Сформувані сміливі бачення: діяти революційно та виходити за межі дозволеного.
3. Діяти за принципом «переможець отримує все, другого місця немає».
4. Активно розповсюджувати інформацію та надихати інших.

Список використаних джерел

1. Загальний менеджмент: навчальний посібник / Л.С. Ружанська [та ін.]; під заг. ред. Л.С. Ружанський, І. В. Котляревської. – Єкатеринбург: Вид-во Урал. ун-ту, 2017. – 116 с.
2. Мартін Рівз, ХаанесКнут, СінхаДжанмеджая. Стратегії теж потрібна стратегія. Переклад. Etc.ProfessionalTranslators | E-Cetera.ru під редакцією А. Лазурского, Г. Мілова, 2016. – ТОВ «Видавництво« Ексмо », 2016 – 150 с.
3. Пята дисципліна. Пітер Сенге. «Олімп-Бізнес». – 2011. – 408 с.